

**Ni Elder
Gary B. Sabin**
Sa Seventy

Ang Tanan Nakaapil

“Kamong tanan kinahanglan managkaduyog, magbinatiay [sa usag usa]” (1 Pedro 3:8).

Ang among anak nga si Justin nagdako nga adunay alisud nga sakit. Usahay luya kaayo siya. Dili siya kanunay makabuhat sa mga butang nga mabuhat sa tanan, bisan og naningkamot siya. Nasayud siya unsa ang bation nga malahi.

Usa ka adlaw si Justin ug ang iyang mga higala nagkapundok aron magdula. Kinahanglan nilang ig-on ang bola gamit ang ilang mga bukton aron magpadayon kini nga naa sa kahanginan. Usa sa mga batang babaye kinsa naabut aron makigdula adunay bali nga bukton.

Sayon ra untang isulti nga, “OK, magdula kitang tanan, ug motan-aw lang siya.”

Apan hinoon, si Justin miingon, “Aduna koy nindot nga ideya. Magdula kitang tanan nga usa ra ka bukton ang gamiton.” Ang tanan nagdula gamit ang usa ra ka bukton, lakip ang babaye nga gisemento ang bukton. Ang tanan nakaapil.

Si Justin akong bayani. Kanunay siya nga motan-aw sa ubang tawo ug maghunahuna, *Unsa kaha ang ilang gibati?* Si Justin masakiton sa hapit tibuok niyang kinabuhi, apan malipayon siya tungod kay mitabang siya sa ubang mga tawo ug misunod ni Jesukristo.

Kitang tanan adunay mga hagit, apan daghan kaayo kita og angay ikalipay. Buhata kutob sa imong mahimo. Salig sa Dios. Ang labing dakong kalipay moabut dili sa pagtutok nganha sa imong kaugalingon apan sa pagtutok ngadto sa uban. ●

